

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 264/2014
03.04.2014. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Горана Чавлине, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окр. М.К., због кривичног дела увреда из члана 170. у вези члана 60. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адв. Н.Ц., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Пожеги К 414/2012 од 27.09.2013. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 5674/13 од 17.12.2013. године, у седници већа одржаној 03.04.2014. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окр. М.К., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Пожеги К 414/2012 од 27.09.2013. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 5674/13 од 17.12.2013. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пожеги К 414/2012 од 27.09.2013. године окр. М.К. оглашен је кривим због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. Кривичног законика и осуђен на новчану казну у износу од 30.000,00 динара, коју казну је дужан да плати у року од три месеца по правноснажности пресуде, а уколико исту не плати у остављеном року, казна ће се заменити казном затвора тако што ће се сваких 1.000,00 динара новчане казне рачунати као један дан казне затвора.

Истом пресудом према окр. М.К. изречена је судска опомена због кривичног дела увреда из члана 170. став 1. КЗ.

Одлучујући о жалби окривљеног и његовог браниоца, Апелациони суд у Крагујевцу је пресудом Кж1 5674/13 од 17.12.2013. године одбио жалбу као неосновану и потврдио првостепену пресуду.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окр. М.К., адв. Н.Ц., поднео је Врховном касационом суду захтев за заштиту законитости, због повреде закона на штету осуђеног, са предлогом да Врховни касациони суд укине првостепену и другостепену пресуду или да исте преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе.

Врховни касациони суд је у седници већа размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окр. М.К. је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП, прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, а ставом 4. наведеног члана предвиђени су услови под којима окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, а то је учињено пре свега таксативним набрајањем повреда закона које могу бити учињене у поступку пред првостепеним и апелационим судом.

По ставу Врховног касационог суда, одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле, ограничени су разлози због којих окривљени може поднети захтев за заштиту законитости, па следствено томе, окривљени, на основу члана 485. став 1. тачка 1. и став 4. ЗКП може, преко браниоца, поднети захтев за заштиту законитости само због повреда тог Законика прописаних у члану 74, члану 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члану 441. став 3. и 4, учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву не указује конкретно ни на једну повреду законика која, сходно наведеној одредби члана 485. став 4. ЗКП, може бити разлог за подношење захтева за заштиту законитости, а из образложења захтева и навода да је оштећени Б.К. у прекршајном поступку тврдио да га је окривљени ударио ногом у пределу слабине, да је касније у кривичном поступку више пута мењао своје изјаве тврдећи да га је осуђени ударио у кук, па и стомак и на још нека друга места, а да је затим лекар хирург утврдио да је ударен у пределу груди, за шта не постоје спољни видљиви трагови, а да је вештак само преписала налаз хирурга, као и наводе којима описује висину седишта мотокултиватора од тла, место где је била стражњица оштећеног на седишту мотокултиватора и раздаљину до његових груди, затим висину окривљеног и износи сопствени закључак да би окривљени морао да буде изузетан каратиста да би нанео оштећеном ударац на начин и место како је то утврђено у редовном поступку, произилази да се захтевом оспорава чињенично стање утврђено првостепеном и потврђено другостепеном пресудом.

Како погрешно или непотпуно утврђено чињенично стање, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, не може бити разлог за подношење захтева за заштиту законитости, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окр. М.К. оценио недозвољеним.

Из изнетих разлога, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучено је као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Драгана Вуксановић, с.р.

Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић, с.р.